

РЕШЕНИЕ

№ 4180
София, 30.03.2018

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на единадесети октомври две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЙОВКА ДРАЖЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ДИАНА ДОБРЕВА
ЕМАНОИЛ МИТЕВ

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 7802/2016.

Николина Аврамова
Чавдар Симеонов
ЕМАНОИЛ МИТЕВ

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) .

Образувано е по касационна жалба на началника на Национална служба за охрана/НСО/-София, против Решение № 2929/28.04.2016 г., постановено по а.д. № 2082/2016г. по описа на Административен съд София - град (АССГ) .

Касационната жалба е подадена в срок и е процесуално допустима.

С обжалваното решение състав на АССГ отменил по жалба на Ю. В. Х. от София решение № 112 от 28.01.2016г. на началника на НСО, в което е обективизиран отказ да се предостави достъп до обществена информация по т.2,4 и 6 от заявление №54 от 13.01.2016г; връща административната преписка на началника на НСО със задължение да предостави търсената информация в отменената част; отхвърля жалбата на Х. срещу оспореното решение, в частта с която е обективизиран отказ да се предостави достъп до обществена информация по т.5 от заявлението му за достъп .

Недоволен, началника на НСО обжалва решението. Счита същото за недопустимо-търсената от Х. информация се съхранява от друг орган- нарочно създадена със закон-комисия, поради което началника на НСО не създава търсената информация. Желаете обезсилване на решението, прекратяване на производството по делото и изпращане на административната преписка на компетентния орган.

Алтернативно – оспорва решението в отменителната му част като неправилно, поради съществено нарушение на съдопроизводствените правила , нарушение на материалния закон и необоснованост. Желаете отмяна на решението в тази част и постановяване на друго по същество на спора, с което жалбата на Ю. Х. бъде отхвърлена; респективно отмяна на решението и връщане на съда за ново разглеждане на спора.

Ответника- Ю. В. Х. , чрез своя процесуален представител- адв. К. оспорва жалбата като неоснователна.

Представителят на Върховна административна прокуратура застъпва становище за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, състав на Пето отделение , за да се произнесе по

касационната жалба на началника на НСО, възприема следното от фактическа страна:
Със Заявление вх. № 54/13.01.2016г ., Ю. Х. е поискал от началника на НСО информацията относно :

На коя дата е взето решение за назначаване на охрана на Л. М.?

Какви са мотивите и основанията за назначаване на охраната му?

Колко души от състава на НСО и съответно автомобилна техника , са били ангажирани в охраната на народния представител?

Взимано ли е решение от комисията по новоприетия ЗНСО по чл.23 за промяна в охраната на Л. М. и на коя дата е станало това?

Какви са били основанията за това?

По какви правила работи към момента комисията по чл.23 от новоприетия закон за НСО, след като редът за свикване на заседанията ѝ и правилата за нейната работа се определят с правилник , който все още не е приет?

Искането е мотивирано с обстоятелството за наличие на висок обществен интерес, свързан с работата на НСО и конкретно дейността ѝ по отношение на народния представител Л. М. .

С оспореното пред съда решение от 28.01.2016 година- началника на НСО- отказал достъп по въпроси 2,3,4 и 5 от заявлението. Мотивите на органа са, че предвид чл.37,ал.1,т.7,чл.7,ал.1 от ЗДОИ, във връзка с чл.28,ал.3 от Закона за защита на класифицираната информация /ЗЗКИ/ и т.9 от „Списъка на категориите информация, подлежащи на класификация като служебна тайна в организационна единица НСО,утвърден със заповед № 1776/30.10.2015г на началника на НСО- търсената информация е класифицирана информация и представлява служебна тайна.

За т.6 – заявителят е уведомен,че ЗНСО предвижда ,че редът за свикване на заседания на комисията и правилата за нейната работа се определят с правилника за прилагане на закона/чл.23,ал.4 ЗНСО/. Съгласно §12от преходните и заключителни разпоредби на закона- Министерския съвет е овластен да приеме правилника в 6 месечен срок от влизане в сила на закона- 01.05.2016 година.

Горната фактическа обстановка е възприета и изложена накратко и в обжалваното решение на АССГ.

При така установеното от фактическа страна, съставът на АССГ е приел, че жалбата на Х. против обжалваният акт на началника на НСО е частично основателна.

Установено е, че по т. 2 от заявлението , решението за назначаване на охрана на лицето е взето на 24.10.2013 година. Към него момент не е действал нито ЗНСО, нито списъка на категориите информация, подлежащи на класификация като служебна тайна в организационната единица НСО,утвърден със заповед № 1776/30.10.2015 година на началника на НСО. Изводът на съда е,че отказът за предоставяне на информация за мотивите и основанията за назначаване на охрана на соченото лице към 24.10.2013г. не може да се обоснове с несъществуващи към онзи момент правни основания.

Отказа по т.3 не е оспорен от Х. пред АССГ, поради което не е разглеждан.

За отказа по т. 4 – изводът на първоинстанционния съд е, че същия е незаконосъобразен. Естеството на търсената информация- взето ли е решение от комисията по чл.23 ЗНСО- и на коя дата- сама по себе си не може да бъде класифицирана като служебна тайна- доколкото не се търси конкретна информация за съдържанието на решението , а единствено вземано ли е такова и на коя дата.

За отказа по т.6 от решението. Изводът на съда е, че фактически в решението липсват мотиви, а сочените в приложената справка са неотнормирани.

Настоящият състав на ВАС не възприема всички направени правни изводи.

Решението на АССГ касаещо отказа по т.2 от заявлението на Х. е допуснато при съществени процесуални нарушения.

За да отмени оспореният акт в тази му част съда лаконично е посочил, че естеството на търсената информация следва да се преценява единствено към момента на създаването ѝ, без да се държи сметка за вида на тази информация/с оглед степента ѝ на защитеност/ в по-късен етап в хода на производството.

Тук спорът е разрешен при неизяснена фактическа обстановка.

Съгласно Правилник за устройството и дейността на Националната служба за охрана при Президента на Република България/ПУДНСОПРБ/, Приложение № 1 към ПМС № 151 от 05.08.1992 г., Обн. ДВ. бр.66 от 14 Август 1992г., отменен с § 3 от заключителните разпоредби на Постановление № 131 от 27 май 2016 г. за приемане на Правилник за прилагане на Закона за Национална служба за охрана - ДВ, бр. 42 от 3 юни 2016 г., в сила от 03.06.2016 г., то в чл.5 на от правилник- е предвидено: НСО при повишена степен на застрашеност и на основание решение на комисия осигурява охрана и специализиран транспорт на: народни представители, министри, кмета на Столичната община и членове на Сметната палата.

В случаят търсената по т.2 информация по естеството си касае факти относно наличието на повишена степен на застрашеност/мотиви/ и наличие на решение на комисия/основание/ за назначаване охрана на конкретен депутат.

Спорът е мотивите ,т.е. информацията за повишена степен на застрашеност – дали е достъпна обществена информация , същата може ли да бъде свободно оповестена във времето.

В справката, неразделна част от оспореното решение, началника на НСО приема, че се касае за решение на комисията по ПУДНСОПРБ , което представлява класифицирана информация, с гриф за сигурност съгласно разпоредбата на чл.28 ЗЗКИ. Според тази норма- нивата на класификация за сигурност на информацията и техният гриф за сигурност са: 1. "Строго секретно"; 2. "Секретно"; 3. "Поверително"; 4. "За служебно ползване".

Съгласно разпоредбата на чл.170 АПК- Административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

В чл.171, ал.4 АПК- е въведено задължение за съда да съдейства на страните за отстраняване на формални грешки и неясноти в изявленията им и да им указва, че за някои обстоятелства от значение за делото не сочат доказателства.

Неизяснен е въпросът за нивото на класифицираната информация и грифът ѝ за сигурност. Едва пред настоящата инстанция е представен списък на категориите информация, подлежаща на класификация като служебна тайна в НСО/към м.април 2013 година/, в който принципно е прието, че цялата информация за дейността на НСО е служебна тайна, освен ако не е държавна тайна.

Твърди се от касатора, че търсената информация е класифицирана като държавна тайна по силата на закон- приложение № 1 към чл.25 от ЗЗКИ, където в раздел II.

Информация, свързана с външната политика и вътрешната сигурност на страната, в т. 9 се сочи: Доклади, отчети, информационни бюлетини, статистически и други данни относно оперативната работа на службите за сигурност и службите за обществен ред.

По делото не е изяснен въпросът дали естеството на търсената информация по т.2 от

заявлението на Х. не съдържа данни относно оперативната работа на НСО.

С оглед забраната обаче за нови фактически установявания в касационното производство е необходимо решението на първоинстанционния съд в тази му част да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Правилни и обосновани са изводите на първоинстанционния съд относно отмяната на отказа да бъде предоставена информация по т.4 и 6 от заявлението. Същите напълно се споделят от настоящата инстанция, поради което решението в тази част следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора въпросът за разноските следва да бъде разрешен с оглед изхода на крайният съдебен акт.

Водим от горното Върховния административен съд, Пето отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2929/28.04.2016 г., постановено по а.д. №2082/2016 г. по описа на Административен съд София - град в частта с която е отменено по жалба на Ю. В. Х. решение № 112 от 28.01.2016г. на началника на НСО, в което е обективизиран отказ да се предостави достъп до обществена информация по т.2 от заявление № 54 от 13.01.2016 година и

ВРЪЩА делото в тази част за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалите му части.

Решението е окончателно.